

[Carsten Raft.]

hvilken det blev forelagt i Landstinget, var jeg betænkelig. Jeg tænker særlig paa de unge Mennesker, der ved at blive her i Landet efter deres fyldte 19de Aar automatisk har opnaaet dansk Indfødsret. Det kan ikke betvivles, at der findes blandede Ægteskaber, som danner et godt dansk Hjem, hvor de unge opdrages og bliver danske. Tysk Paagaahen og Brutalitet har tvunget disse unge — fordi man kunde true med Repræssalier over for Forældrene, og fordi Situationen i det hele taget var haabløs, da den Stat, de var Gæster hos, ikke kunde beskytte dem — ind i tysk Ungdomsarbejde og forsøgt at give dem en anden Paavirkning end den, de ønskede, men mange af disse unge Mennesker har bevaret deres danske Indstilling, ja, har maaske endda deltaget i antitysk Arbejde og har været lykkelige over, at det vendte sig, saaledes at de kunde blive i det Land, som de tilhører, hvori de er født, og som de betragter som deres Fædreland. Nu tager man det fra dem, nu faar de at vide, at de ikke kan blive her, de maa gaa deres Vej.

Dette var betænkeligt, men jeg erkender, at med den Ændring, der skete i Landstinget, hvor Tingene saa at sige drejes om, hvor Indfødsretten ikke fortabes, men hvor der skal foretages en Undersøgelse i disse Tilfælde, naar vedkommende ansøger derom, er mine Betænkeligheder væk. Selv om det maaske i de enkelte Tilfælde kan blive noget vanskeligt for disse unge, der paa det paagældende Tidspunkt kun var 13—14 Aar, at dokumentere deres Danskhed, synes jeg alligevel, der her i nogen Grad er givet betryggende Sikkerhed. Jeg er derfor ikke ude af Stand til paa mit Partis Vegne at tilsige en velvillig Behandling af Lovforslaget, vel at mærke med Tillæg af den Paragraf, der er kommet ind.

Derimod synes jeg, man paa den anden Side er gaaet alt for vidt, naar man ophæver den oprindelige Paragraf 3. Jeg skal ikke krænke Folk, der falder ind under denne Paragraf, men ønsker bare at fremføre en Betragtning. Danske Kvinder, der paa det Tidspunkt, da tyske Værnemagts-soldater, SS-Soldater, var en Pestilens for os alle — Mænd, som man nu straffer Folk for overhovedet at have haft Omgang med —,

danske Kvinder, der under disse Forhold har valgt at gifte sig med disse Mænd og blive tyske Statsborgere, maa have valgt for stedse! Hvis man har svigtet i den Situation, er det ganske urimeligt, at man ved blot at blive her i Landet skulde kunne bevare den danske Indfødsret, som man paa det Tidspunkt, hvor det virkelig drejede sig om et Valg, svigtede saa groft, som de paagældende har gjort det. Jeg tager bare dette outrerede Tilfælde, men det er sikkert mest saadanne, det drejer sig om, og det er jo saa overordentlig faa, der har giftet sig med tyske Statsborgere, efter at Tyskland havde sat sig fast her i Landet som en Erobrermagt. Jeg er derfor tilbøjelig til at give det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen Ret i, at vi med Hensyn til denne Paragraf maa se, om der ikke skulde være Mulighed for til Trods for den korte Tid, der gives os her i Folketinget, at føre Lovforslaget tilbage til den oprindelige Skikkelse. Vi har Lov til at værgе vor Nation mod den Slags Mennesker, og vi har i det hele taget Lov til i Overensstemmelse med den Udrenningsaand, som gennemsyrrer saa meget andet i Samfundet, at sige, at dette falder uden for den almindelige Indstilling.

Naar der er anført Kvindesagssynspunkter i denne Forbindelse, synes jeg, det er meningsløst, og jeg synes egentlig, det er et Misbrug. Jeg maa betragte det som urimeligt, at man fører dette ind i Diskussionen, for det falder uden for de almindelige Betragtninger.

Det er muligt, man kan gaa en anden Vej og eventuelt lade den nye § 3 gælde ogsaa i de Tilfælde. Det er ogsaa en Mulighed. Det er en af Grundene til, at jeg saa bestemt har sluttet mig til Ønsket om, at hele dette Spørgsmaal angaaende § 3 bliver taget op til Undersøgelse i et Udvalg. Jeg for mit Vedkommende kan forpligte mig til at arbejde hurtigt, for Sagen er forholdsvis enkel og klar, men jeg synes ikke, man uden videre kan lade dette Lovforslag passere, idet det i een Henseende er blevet gjort bedre, men i en anden Henseende er blevet maltrakteret i Landstinget.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslaget. Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft har jo Ret i, at man ikke uden visse Betænkelig-